

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

nr. A/2013/0078 van 19 februari 2013
in de zaak 1112/0424/SA/4/0382

In zake:

1. de heer [REDACTED]
2. mevrouw [REDACTED]

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Bruno VAN CAUWENBERGH
kantoor houdende te 9308 Hofstade, Steenweg op Dendermonde 149
waar woonplaats wordt gekozen

verzoekende partijen

tegen:

de deputatie van de provincieraad van **OOST-VLAANDEREN**

verwerende partij

*Tussenkomen
de partij:*

het college van burgemeester en schepenen van de **stad AALST**

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
mevrouw [REDACTED]

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De vordering, ingesteld met een aangetekende brief van 25 januari 2012, strekt tot de vernietiging van het besluit van de deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen van 8 december 2011.

De deputatie heeft het administratief beroep van de verzoekende partijen tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de stad AALST van 16 augustus 2011 niet ingewilligd.

De deputatie heeft aan de stad AALST, vertegenwoordigd door de tussenkomen de partij, een stedenbouwkundige vergunning verleend voor het verharden van een buurtweg in functie van het fietsroutenetwerk.

De bestreden beslissing heeft betrekking op de percelen gelegen te [REDACTED] en met als kadastrale omschrijving [REDACTED].

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

Bij arrest van 19 september 2012 met nummer S/2012/0196 werd de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing verworpen en werd de behandeling van de vordering tot vernietiging toegewezen aan de vierde kamer.

De verwerende partij heeft een antwoordnota ingediend en heeft een afschrift van het administratief dossier neergelegd. De verzoekende partijen hebben een wederantwoordnota ingediend. De tussenkommende partij heeft een schriftelijke uiteenzetting ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare terechtzitting van 7 november 2012, waar de vordering tot vernietiging werd behandeld.

Kamervoorzitter Nathalie DE CLERCQ heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Bruno VAN CAUWENBERGH die verschijnt voor de verzoekende partijen en mevrouw ■■■■ die verschijnt voor de tussenkommende partij, zijn gehoord.

De verwerende partij, hoewel behoorlijk opgeroepen, is niet ter zitting verschenen. Gelet op artikel 4.8.24 VCRO verhindert de afwezigheid van partijen de geldigheid van de zitting, en dus van de behandeling van de zaak, echter niet.

Titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en de bepalingen van het reglement van orde van de Raad, bekrachtigd door de Vlaamse Regering op 20 november 2009, zijn toegepast.

De uitdrukkelijke verwijzingen in dit arrest naar artikelen van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening hebben betrekking op de tekst van deze artikelen, zoals zij golden op het ogenblik van het instellen van de voorliggende vordering.

III. TUSSENKOMST

Het college van burgemeester en schepenen van de stad Aalst verzoekt met een aangetekende brief van 9 maart 2012 om in het geding te mogen tussenkomen.

De voorzitter van de derde kamer heeft met het arrest van 19 september 2012 vastgesteld dat er redenen zijn om het verzoek in te willigen en dat de verzoekende partij tot tussenkomst beschouwd kan worden als belanghebbende in de zin van artikel 4.8.16, §1, eerste lid VCRO.

IV. FEITEN

Op 9 mei 2011 (datum van de verklaring van volledigheid) dient de stad AALST een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor *“het verharden van een buurtweg in functie van het fietsroutenetwerk”*.

De percelen zijn volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 30 mei 1978 vastgestelde gewestplan ‘Aalst-Ninove-Geraardsbergen-Zottegem’, deels gelegen in woongebied en deels in natuurgebied.

De percelen zijn niet gelegen in een gebied waarvoor een goedgekeurd bijzonder plan van aanleg of ruimtelijk uitvoeringsplan geldt, noch binnen de omschrijving van een behoorlijk vergunde, niet-vervallen verkaveling.

Tijdens het openbaar onderzoek, georganiseerd van 17 mei 2011 tot en met 15 juni 2011, worden twee bezwaarschriften ingediend, onder meer door de huidige verzoekende partijen.

Het Agentschap Wegen en Verkeer brengt op 19 mei 2011 een gunstig advies uit.

De dienst Monumentenzorg brengt op 20 mei 2011 een gunstig advies uit.

De dienst Leefmilieu brengt op 7 juni 2011 een gunstig advies uit.

Het Agentschap voor Natuur en Bos brengt op 17 juni 2011 een gunstig advies uit.

De tussenkomende partij brengt op 4 juli 2011 een gunstig advies uit.

De gemeentelijke stedenbouwkundige ambtenaar brengt op 7 juli 2011 een gunstig advies uit.

De gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar brengt op 4 augustus 2011 een gunstig advies uit.

De tussenkomende partij verleent op 16 augustus 2011 een stedenbouwkundige vergunning aan de stad AALST en motiveert haar beslissing als volgt:

“ ...

Toetsing aan de regelgeving en de stedenbouwkundige voorschriften of verkavelingsvoorschriften

Stedenbouwkundige gegevens uit de plannen van aanleg

Het goed is gelegen in het bij KB van 30-05-1978 vastgesteld Gewestplan Aalst-Ninove-Geraardsbergen-Zottegem.

De plaats van de voorgenomen werken ligt deels in woongebied en deels in natuurgebied waarvoor respectievelijk de artikels 5.1.0, 6.1.2.1 en art 13.4.3.1 van het KB van 28-12-1972 betreffende de inrichting en toepassingen van de ontwerp-gewestplannen en de gewestplannen van toepassing zijn.

...

Toetsing aan de goede ruimtelijke ordening

Historiek

Niet van toepassing.

Beschrijving van de bouwplaats, de omgeving en het project

*Het goed bestaat uit een goed uitgeruste buurtweg nr 18 “**[REDACTED]**” (huidige naam: **[REDACTED]**) die deels over privé-eigendom loopt en deels op het openbaar domein. De buurtweg bestaat momenteel uit steenslagverharding, en bevindt zich tussen Baardegem-Dorp en de **[REDACTED]**, langs waar zich zowel halfopen als vrijstaande woningen bevinden.*

De aanvraag beoogt het verharderen van een buurtweg in functie van het fietsroutenetwerk en het plaatsen van een tractorsluis.

Beoordeling van de goede ruimtelijke ordening

*De aanvraag beoogt het heraanleggen van de buurtweg nr 18 “**[REDACTED]**” door het verharderen ervan over de volledige lengte (tussen Baardegem-Dorp en de **[REDACTED]**) met een cementbetonverharding met een dikte van 20 cm; Waar aangeduid op het plan van de*

ontworpen toestand wordt een bijkomende dolomietverharding aangelegd naast de wegzate van de buurtweg;

Ter hoogte van perceel 146C wordt op de buurtweg een tractorsluis voorzien om het doorgaand autoverkeer te beperken;

De bestaande riolering onder het huidige wegdek zal uitgebroken worden en vervangen door een nieuwe riolering;

De werken worden aangevraagd in functie van het fietsroutenetwerk, en zal leiden tot het meer gebruiken van de buurtweg als fietsroute;

Het advies van het Agentschap voor Natuur en Bos van 17-06-2011 is gunstig aangezien geen belangrijke natuur-, bos- of groenelementen worden geschaad;

Het advies van het Agentschap Wegen en Verkeer – district Aalst van 19-05-2011 vermeldt geen opmerkingen in verband met de voorgestelde werken;

Het advies van de stedelijke dienst Leefmilieu m.b.t. de groenaanleg van 07-06-2011 is gunstig;

Het advies van de stedelijke dienst Monumentenzorg van 20-05-2011 is gunstig aangezien de werken geen storende visuele impact hebben op de nabijgelegen Sint-Margarethakerk, noch op de pastorie;

Het advies van de stedelijke dienst Ruimtelijke Ordening, sectie Planning werd gevraagd op 16-05-2011; Er wordt aan de adviesvereiste voorbijgegaan aangezien geen advies werd uitgebracht binnen de termijn van 30 dagen;

Het advies van de stedelijke dienst Mobiliteit van 20-06-2011 is gunstig aangezien de [REDACTED] één van de schakels is in het toeristisch fietsknooppuntennetwerk en een interessante verbindingsweg vormt voor fietsers en voetgangers vanuit toeristisch en functioneel oogpunt;

Er wordt eveneens vermeld dat de [REDACTED] in het verleden al gebruikt (misbruikt) werd door autoverkeer als kortsluiting richting Baardegem-Dorp; Ten gevolge van een gewijzigde verkeerssituatie is deze kans momenteel nog groter; Bijgevolg wordt dit misbruik uitgesloten door middel van een infrastructurele maatregel onder de vorm van een tractorsas;

Tot slot wordt in dit advies verwezen naar een aanvullend verkeersreglement (gemeenteraad van 29-06-2010) waarin het statuut van de [REDACTED] werd gewijzigd naar 'weg voorbehouden voor voetgangers, fietsers, ruiters en landbouwvoertuigen'; Dit statuut wordt ondersteund door de infrastructurele maatregel;

Het advies van de stedelijke dienst Patrimonium van 08-06-2011 verwijst naar de buurtwegenwetgeving, en vermeldt dat de stad wegbeheerder is van de buurtweg en eveneens bevoegd is om een bestaande buurtweg te verharden op de wijze die blijkt uit de bouwvergunning mits eerbiediging van de bedding van de buurtweg;

Er wordt tevens vermeld dat door de stad, in de mate dat de buurtweg op private eigendom ligt, niets mag worden gedaan om de erfdienstbaarheid te verzwaren of die zelfs uit te breiden; Er worden vragen gesteld bij het buiten de bedding ingrijpen op private eigendom door het verharden met een bijkomende dolomietstrook; in de mate dat hier private eigendommen worden belast en minstens de indruk wordt gewekt dat openbaar domein wordt gecreëerd, dient om de toestemming van de aangelanden te worden verzocht;

Gelet op het feit dat de buurtweg ter hoogte van de voorziene dolomietstroken momenteel reeds verhard is met steenslag, en gelet op het feit dat de eigenaar van de percelen ter hoogte van de ontsluiting met de [REDACTED] zich in bezwaarschrift nr 1 expliciet akkoord

verklaart met de voorliggende aanvraag, kan deze bijkomende dolomietstrook aanvaard worden;

De dolomietstrook aan de zijde van Baardegem-Dorp worden volledig ingeplant op het openbaar domein;

Naar aanleiding van het openbaar onderzoek, gehouden van 17-05-2011 tot en met 15-06-2011, werden twee bezwaarschriften ingediend, die vanuit stedenbouwkundig oogpunt ongegrond zijn gebleken;

De werken zijn van algemeen belang; De te realiseren werken vereisen de toepassing van artikel 20 van het KB van 28-12-1972, gelet op de ligging deels in het natuurgebied; Dit artikel voorziet de mogelijkheid om, niettegenstaande andersluidende bestemmingen op het gewestplan, toch vergunningen af te geven voor openbare diensten en gemeenschapsvoorzieningen, voor zover deze verenigbaar zijn met de algemene bestemming en het architectonische karakter van het betrokken gebied;

De aanvraag voldoet aan de toepassingsvereisten van artikel 20;

De voorliggende aanvraag kan binnen de reguliere procedure behandeld worden gezien haar beperkte ruimtelijke impact en de eenvoud van het dossier overeenkomstig art 4.7.1 §2 van de VCRO en overeenkomstig hoofdstuk III/1, art 3 §1, 1° van het BVR tot aanwijzing van de handelingen in de zin van art 4.1.1, 5°, art 4.4.7 §2 en art 4.7.1 §2 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening en tot regeling van het vooroverleg met de Vlaamse Bouwmeester (BVR van 05-05-2000 en wijzigingen);

De voorgestelde werken doen geen afbreuk aan het stedenbouwkundig aspect van de omgeving en brengen het belang van de aanpalende percelen niet in het gedrang; De aanvraag wordt voor advies aan de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar voorgelegd om reden dat de aanvraag zich situeert in natuurgebied (toepassing van het Besluit van de Vlaamse Regering van 05-05-2000 en zijn wijzigingen betreffende de vrijstelling van advies van de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar); Aan het voorstel kan een gunstig advies verleend worden.

Watertoets

Wat betreft de watertoets dient vermeld dat het voorliggende project een beperkte oppervlakte heeft en niet is gelegen in een recent overstroomd gebied of een risicozone voor overstromingen of een effectief overstromingsgevoelig gebied, zodat in alle redelijkheid dient geoordeeld te worden dat geen schadelijk effect wordt veroorzaakt.

...

BIJGEVOLG BESLIST HET COLLEGE VAN BURGEMEESTER EN SCHEPENEN IN DE ZITTING VAN 16 AUGUSTUS 2011 HET VOLGENDE:

Het college van burgemeester en schepenen geeft de vergunning af aan de aanvrager

...”

De verzoekende partijen tekenen tegen deze beslissing op 8 september 2011 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

De provinciale stedenbouwkundige ambtenaar adviseert in zijn verslag van 30 november 2011 om een stedenbouwkundige vergunning te verlenen.

Na de hoorzitting van 8 november 2011 beslist de verwerende partij op 8 december 2011 om het beroep niet in te willigen en een stedenbouwkundige vergunning te verlenen. Ze motiveert haar beslissing als volgt:

“...

De juridische aspecten

De aanvraag is voor wat betreft het gedeelte van de aanvraag, gelegen in een woongebied, principieel in overeenstemming met de voorschriften van het geldend gewestplan, zoals hoger omschreven.

De bouwplaats ligt eveneens, wat betreft een beperkt deel van het westelijke gedeelte van de verhardingen uitgendend op de [REDACTED], deels in een natuurgebied. Appellanten stellen, dat de verharding de natuurwaarden zal verstoren, dit gelet op de deels ligging van de buurtweg in een natuurgebied.

Artikel 4.4.4 §1 van de Vlaamse Codex stelt echter, met betrekking tot een recreatief medegebruik, onder meer het volgende: "...

In alle bestemmingsgebieden kunnen, naast de handelingen die gericht zijn op de verwezenlijking van de bestemming, ook handelingen worden vergund die gericht zijn op het sociaal-culturele of recreatieve medegebruik, voor zover ze door hun beperkte impact de verwezenlijking van de algemene bestemming niet in het gedrang brengen."

Het aanleggen van een verharding bij de bestaande buurtweg, heeft op zich slechts een beperkte impact op het natuurgebied, aangezien het om een bestaande buurtweg gaat die sinds mensenheugenis op deze plek voorkomt (wat blijkt onder meer uit de opname in de Atlas van de Buurtwegen als weg nr. 18) en brengt in geen enkel opzicht de verwezenlijking van de algemene bestemming van het natuurgebied in het gedrang. Voorliggende aanvraag beoogt het aanbrengen van een verharding in het kader van het fietsroutenetwerk en valt binnen het toepassingsgebied van voormelde afwijkingsbepaling.

Appellanten stellen eveneens een inbreuk vast op het openbaar onderzoek en stellen dat er misleiding bestaat uit hoofde van het voorwerp van de aanvraag.

De aanvraag is als volledig en duidelijk geformuleerd te omschrijven, gezien op de plannen in de aanvraag terdege wordt verwezen naar het tractorsas, met weergave van alle afmetingen, grondplan en snede, evenals de inplanting ervan op de wegenis.

Appellanten stelt dat door het aanbrengen van een tractorheuvel, een impliciete afschaffing wordt doorgevoerd van het gemotoriseerd duurzaam verkeer van cliënten langs de buurtweg in westelijke richting, waardoor de deputatie enkel bevoegd zijn hierover te beslissen.

De visie van appellant dat de deputatie hier in casu een beslissing diende te nemen en niet het college, wordt niet bijgetreden. Het is immers de gemeente die de volle bevoegdheid heeft over de inrichting en het gebruik van deze weg.

De keuze om deze weg enkel voor fietsers en landbouwvoertuigen toegankelijk te maken komt toe aan de stad, net zoals zij ook de bevoegdheid heeft om bij dergelijke wegen alle gemotoriseerd verkeer te verbieden of een enkele rijrichting in te voeren. Enkel voor wat

betreft afschaffingen, wijzigingen of verplaatsingen van buurtwegen is de deputatie bevoegd.

De goede ruimtelijke ordening

Het advies van de stedelijke dienst Mobiliteit uitgebracht op 20 juni 2011 vermeldt dat de [REDACTED] in het verleden al gebruikt werd door autoverkeer als ontsluiting richting Baardegem-Dorp.

De stad wenst bij de heraanleg van deze weg ten behoeve van fietsers dit oneigenlijk gebruik van de buurtweg voor sluikverkeer van auto's uit te sluiten, dit door middel van een infrastructurele maatregel onder de vorm van een tractorsas.

De aanvraag dient gezien in het kader van de uitbouw van het fietsroutenetwerk in de stad Aalst ter ontsluiting van de deelgemeente Baardegem, waarbij op deze plek geopteerd wordt voor een loutere fietsverbinding met nevenfunctie landbouwverkeer.

De stad sluit hierbij het gebruik door appellanten, als enige bewoners van deze [REDACTED], op geen enkele wijze uit.

In de aanvraag wordt enkel de ontsluiting langs de noordwestelijke zijde afgesloten door middel van het tractorsas. Appellanten kunnen zich nog steeds uitweg verschaffen langs de zuidoostelijke zijde, richting Baardegem-Dorp, langsheen het weggedeelte dat uitgaat naastliggend aan de feestzaal [REDACTED].

Het argument van appellanten dat deze uitwegmogelijkheid voor hen problemen oplevert om dringend op het werk (ziekenhuis) te raken en eveneens onnodige hinder met zich mee brengt, aangezien deze weg al te vaak geblokkeerd zou zijn bij leveringen en feesten, is op zich geen stedenbouwkundig argument. Zo zich een dergelijke problematiek voordoet dient dit niet via de ruimtelijke ordening aangepakt te worden, maar op andere manieren, door bijvoorbeeld te sensibiliseren, de straat passend in te richten en zo nodig sanctionerend op te treden.

Appellanten stellen voor de voorziene tractorheuvel te wijzigen in een andere vorm van barrière, die het gemotoriseerd vervoer verder zou verhinderen, doch appellanten evenwel nog zou doorlaten. Dit bijvoorbeeld onder de vorm van een vaste paal, welke appellanten de mogelijkheid biedt deze te verwijderen bij noodzaak. Deze toepassing verlegt dan weer het probleem naar de van deze weg gebruik makende landbouwers die bij gebruik eveneens de obstructie dienen te verwijderen, daar waar dit momenteel niet aan de orde is, door de aanleg van het verhoogde tractorsas.

De aanvraag voorziet door de aanleg van de tractorsluis in een veilig fiets- en wandelverkeersas. Waarbij dient te worden gesteld, dat appellanten op geen enkele wijze hun ontsluiting via de buurtweg worden ontnomen, zij het dat ze een andere richting dienen te nemen, dan zij zouden wensen in gebruik te hebben en te bestendigen.

Voorliggende aanvraag brengt de goede ruimtelijke ordening van de omgeving niet in het gedrang.

...

Dit is de bestreden beslissing.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

A. Ontvankelijkheid wat betreft de tijdigheid van het beroep

De bestreden beslissing werd met een aangetekende brief van 12 december 2011 betekend aan de verzoekende partijen.

Het beroep, ingesteld met een aangetekende brief van 25 januari 2012, is tijdig.

B. Ontvankelijkheid wat betreft het belang van de verzoekende partij

Standpunt van de partijen

De verzoekende partijen zetten uiteen dat zij door de geplande tractorsluis enkel nog een uitweg zullen hebben via de [REDACTED] richting Baardegem-Dorp, dat deze uitweg ter hoogte van "feestzaal [REDACTED]" meermaals geblokkeerd is door geparkeerde voertuigen en dat doorgang bij festiviteiten zo goed als onmogelijk is. Ze stellen voorts dat zij als geneesheerspecialisten bij wachtdiensten binnen de 15 minuten moeten kunnen aanwezig zijn in het ziekenhuis.

De tussenkomen partij betwist het belang van de verzoekende partijen als volgt:

" ...

Op basis van bovenstaande is het duidelijk dat verzoekende partijen echter geen hinder zullen ondervinden door het verharden van de fietsweg noch door de aanleg van een tractorsluis an sich, doch wel, en dit slechts sporadisch, door het verkeerd stationeren van voertuigen langsheen [REDACTED]. Dit betreft echter geen stedenbouwkundige situatie.

Er is m.a.w. geen rechtstreeks of onrechtstreeks causaal verband tussen de uitvoering of de realisatie van de vergunningsbeslissing en de hinder of nadelen die zij eventueel ondervinden of zullen ondervinden.

" ...

Beoordeling door de Raad

Om als derde belanghebbende bij de Raad een beroep te kunnen instellen vereist artikel 4.8.16, §1, eerste lid 3° VCRO dat een verzoekende partij rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen kan ondervinden ingevolge de bestreden vergunningsbeslissing.

Het wordt niet betwist dat de woning van de verzoekende partijen gelegen is aan de [REDACTED], dat de woning momenteel kan ontsloten worden in beide richtingen van de [REDACTED] en dat, ingevolge het bestreden besluit, de woning enkel nog maar toegankelijk zal zijn vanuit zuidoostelijke richting.

De verzoekende partijen zetten uiteen waarom zij vrezen voor hinder en nadelen ten gevolge van het enkel nog kunnen ontsloten worden van de woning in één richting van de [REDACTED]. Dat deze gevreesde hinder en nadelen niet rechtstreeks volgt uit de bestreden beslissing, maar uit het feit dat de resterende uitweg gehinderd wordt bij fout parkeren en bij festiviteiten, doet geen afbreuk aan het belang van de verzoekende partijen om de bestreden beslissing te bestrijden omwille van onrechtstreekse hinder en nadelen.

De exceptie van de tussenkomen partij kan niet aangenomen worden.

VI. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

A. Eerste middel

Standpunt van de partijen

In dit middel voeren de verzoekende partijen de schending aan van artikel 27 en 28 van de Wet van 10 april 1841 op de buurtwegen.

De verzoekende partijen zetten uiteen als volgt:

“ ...

De in de vergunningsaanvraag voorgestelde werken voor een tractorsluis impliceren een impliciete afschaffing voor het onafgebroken en duurzaam gemotoriseerd verkeer van verzoekende partijen van de buurtweg in westelijke richting en vice versa, wat neerkomt op het feit dat eigenlijk de verwerende partij zich hierover dient te besluiten via de geëigende procedure voorzien in artikel 27 en 28 van de Wet 10 april 1841 op de buurtwegen.

... ”

Deze procedure is echter niet gevolgd. Het bestreden besluit is manifest aangetast door een legaliteitsbelemmering nu het door haar inhoud alleen al de functie van de buurtwegen is voor alle verkeer afschaft en voor deze afschaffing niet de correcte procedure is gevolgd.

... ”

De verwerende partij repliceert:

“ ...

I.c. is de stad Aalst wegbeheerder van de buurtweg (stuk 14, p.3).

Het voorwerp van de aanvraag betreft ‘het verharden van een buurtweg in functie van het fietsroutenetwerk’. Dit betreft een loutere beheersdaad.

De verharding van een buurtweg maakt geen aanleg, rechtekking, verbreding noch afschaffing ervan uit in de zin van art. 27 van de wet op de buurtwegen, zodat voormeld artikel niet diende te worden toegepast.

Verzoekers tonen dan ook niet aan dat de vergunning werd verleend met miskennis van de wet op de buurtwegen.

... ”

De tussenkomen partij voegt hier nog aan toe:

“ ...

Het is echter de stad die als wegbeheerder de volle bevoegdheid heeft over de inrichting en het gebruik van de weg. De keuze om deze weg enkel voor fietsers en landbouwvoertuigen toegankelijk te maken, komt toe aan de stad en werd ook effectief genomen bij gemeenteraadsbesluit van 8 juli 2010.

Het is duidelijk dat de buurtweg nr. 18, zijnde [REDACTED], daarmee niet afgeschaft wordt. Mitsdien is duidelijk dat de wet van 10 april 1841 op de Buurtwegen in casu geenszins van toepassing is.

...”

De verzoekende partijen dupliceren:

“ ...

De stelling die verwerende partij alsook tussenkomende partij opwerpen dat verharden van een buurtweg in functie van een fietsroutenetwerk, een loutere beheersdaad uitmaakt, is dan ook maar een deel van het verhaal.

Tussenkomende en verwerende partijen vergeten hun stelling af te ronden dat naast de verharding er ook een tractorheuvel wordt geplaatst op de buurtweg, waardoor het thans toegelaten gemotoriseerd verkeer, in de toekomst wordt verboden!

Dat voormelde plaatsing van een tractorheuvel wel degelijk en ontegensprekelijk een afschaffing van de hedendaagse bestaande functie voor alle verkeer van de buurtweg betekent.

...”

Beoordeling door de Raad

1.

Artikel 27 van de Wet van 10 april 1841 op de buurtwegen luidt als volgt:

“De gemeenteraden zijn gehouden om, ten verzoeken van de deputatie van de provinciale raad, te beraadslagen over de aanleg, de rechtekking, de verbreding en de afschaffing der buurtwegen.

In geval van weigering te beraadslagen of de nodige maatregelen te nemen, is de deputatie bevoegd om, behoudens 's Konings goedkeuring, van ambtswege de aanleg der werken en de aankopen te bevelen, en in de uitgaven te voorzien, mits inachtneming van de voorschriften van het voorgaande hoofdstuk.”

Artikel 28 van de Wet van 10 april 1841 op de buurtwegen bepaalt:

“De aanleg, de afschaffing of de wijziging van een buurtweg moeten voorafgegaan zijn van een onderzoek.

De beraadslagingen der gemeenteraden worden onderworpen aan de bestendige deputatie van de provinciale raad, welke beslist behoudens beroep bij de Koning vanwege de gemeente of van de belanghebbende derden.

De beslissingen van de deputatie worden bekendgemaakt door de colleges van burgemeester en schepenen, van de zondag af na dezelve ontvangst en blijven gedurende acht dagen aangeplakt.

Het beroep bij de Koning schorst de beslissingen. Het moet uitgeoefend en aan de gouverneur overgemaakt worden, binnen de vijftien dagen volgende op de in vorige paragraaf vermelde bekendmaking.”

2.

Het bestreden besluit strekt tot het verharden van de [REDACTED] in functie van een fietsroutenetwerk. Ingevolge het bestreden besluit wordt op de [REDACTED] ook een tractorsluis geplaatst om sluijverkeer tegen te gaan waardoor doorgaand gemotoriseerd verkeer (behoudens landbouwvoertuigen) niet langer mogelijk is.

Het wordt niet betwist dat de [REDACTED], waarop de bestreden beslissing betrekking heeft, een buurtweg betreft.

Uit de gegevens van het dossier blijkt dat de gemeenteraad van de stad Aalst bij besluit van 29 juni 2010 het “statuut” van de [REDACTED] wijzigde naar een “weg voorbehouden voor voetgangers, fietsers, ruiters en landbouwvoertuigen”, dat de aanvraag die heeft geleid tot de bestreden beslissing het verharden beoogt van de [REDACTED] en het aanleggen van een tractorheuvel “teneinde de weg te vrijwaren van gemotoriseerd verkeer” en dat het voorzien van een tractorsluis niet enkel zorgt voor het uitsluiten van doorgaand autoverkeer op de [REDACTED], maar tevens tot gevolg heeft dat de verzoekende partijen die een woning hebben die gelegen is aan de [REDACTED] enkel nog een ontsluiting kunnen nemen met voertuigen in één richting van de [REDACTED].

Uit deze gegevens blijkt derhalve dat de buurtweg door de bestreden beslissing niet wordt “afgeschaft”. De bestreden beslissing beoogt enkel een nieuwe verharding van de buurtweg en het vrijwaren van doorgaand autoverkeer door middel van de aanleg van een tractorsluis.

Het middel is ongegrond.

B. Tweede middel

Standpunt van de partijen

In dit middel voeren de verzoekende partijen de schending aan van artikel 16 van het Decreet van 21 oktober 1997 betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu en van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen.

De verzoekende partijen zetten uiteen:

“ ...

De [REDACTED] is deels gelegen in natuurgebied, meer nog het doorkruist dit gebied (zie gewestplan hierboven).

De thans bestaande verharding is een gravé verharding zijnde een uitermate poreus materiaal. Uiteraard gaat een nieuwe wegbedekking in een allerm minst poreus materiaal de natuurwaarden gaan verstoren. Immers, water dat nu indringt, gaat met de nieuwe wegbedekking in grote getale wegvloeien en omliggende fauna en flora gaan benadelen.

Daarenboven is de wegenis die thans bestaat een ideale habitat voor tal van insecten en kleine dieren.

Bijgevolg kan de aanvraag niet worden vergund dan met een passende beoordeling naar de aantasting van de natuurwaarden gelegen op en naast het voorwerp van aanvraag, dit ongeacht de al dan niet gunstige advisering door het Agentschap voor Natuur en Bos.

Immers, het Agentschap voor Natuur en Bos stelt in haar advies van 17 juni 2011:

“Er worden geen belangrijke natuur, bos of groenelementen geschaad”

De vermelding “geen belangrijke” toont aan dat er wel degelijk een aantasting plaatsvindt, welke dient beoordeeld te worden vanuit de algemene natuurtoets/zorgplicht.

De verwerende partij beperkt zich tot:

...

Deze motivatie is een regelrechte inbreuk op voormelde dwingende bepaling inzake de natuurzorgplicht, artikel 16 van het Decreet natuurbehoud, dewelke onlosmakelijk verbonden is met de aspecten van ruimtelijke ordening. De vermijdbare schade die zal ontstaan door de toegestane vergunning wordt door verwerende partij allesbehalve afgewogen en enkel gemotiveerd door enkel te verwijzen naar het feit dat de buurtweg er al lang is. De motivering van verwerende partij is dan ook niet afdoende.

...

De verwerende partij repliceert:

“ ...

Aangaande de invloed op de natuurwaarden motiveert de deputatie haar beslissing als volgt:

...

Uit bovenvermeld citaat blijkt dat de deputatie wel degelijk een afweging van de impact op de natuurwaarden heeft gemaakt, zodat er geen sprake kan zijn van een niet-afdoende motivering. De vaststelling daarbij dat de buurtweg er sinds mensenheugenis ligt, is niet kennelijk onredelijk.

Het nagaan van de impact van de waterinfiltratie is gebeurd via de watertoets, die evenmin op een kennelijk onredelijke wijze werd uitgevoerd

...”

De tussenkommende partij voegt hieraan nog het volgende toe:

“ ...

Verzoekster tot tussenkomst verwijst naar hetgeen uiteen werd gezet in het feitenrelaas: zo is de wens om het toenemende sluipverkeer te weren uit dit gebied mede drijfveer voor de herinrichting van de weg. De nieuwe verharding met de weg, met voorziening van een tractorsluis langs de westelijke kant, beoogt het doorgaand verkeer door zwakke weggebruikers (wandelaars en fietsers) en landbouwvoertuigen te optimaliseren en sluipverkeer door gemotoriseerd verkeer te weren, hetgeen de natuur enkel maar ten goede kan komen.

...

De bewering dat de nieuwe wegbedekking de natuurwaarden gaan verstoren, is een loze bewering en geenszins aangetoond. Overigens blijkt dit ook uit gunstige advies dd. 17 juni 2011 van het Agentschap voor Natuur en Bos waaruit blijkt dat geen belangrijke natuur-, bos- of groenelementen worden geschaad.

Terecht heeft de verwerende partij dan ook, overigens met inachtneming van de motiveringsplicht gesteld:

...”

Beoordeling door de Raad

1.

De verzoekende partijen zetten in hun tweede middel in essentie uiteen dat de bestreden beslissing geen afdoende beoordeling bevat betreffende de aantasting van de natuurwaarden door het gevraagde.

2.

Het aangevraagde betreft het aanbrengen van een nieuwe toplaag op een bestaande buurtweg en de aanleg van een tractorheuvel.

Het Agentschap voor Natuur en Bos adviseert dat door dit project geen belangrijke natuur-, bos- of groenelementen worden geschaad.

3.

De verwerende partij overweegt in de bestreden beslissing dat het aanleggen van een bestaande buurtweg slechts een beperkte impact heeft op het natuurgebied om reden dat “het om een bestaande buurtweg gaat die sinds mensenheugenis op deze plek voorkomt (...) en dat project “ in geen enkel opzicht de verwezenlijking van de algemene bestemming van het natuurgebied in het gedrang (brengt)”.

De bestreden beslissing bevat een beoordeling van de impact van het aangevraagde op de natuurwaarden die, in de concrete omstandigheden van de zaak, als afdoende kan worden beschouwd.

De verzoekende partij toont geen schending aan van de door haar aangehaalde bepalingen.

4.

Het middel is ongegrond.

C. Derde middel

Standpunt van de partijen

In het derde middel voeren de verzoekende partijen de schending aan van artikel 4.7.1, §1 en §2 VCRO, van artikel 3 §1,1 en 3 §2, lid 2 van het besluit van de Vlaamse regering van 5 mei 2000 tot aanwijzing van de handelingen in de zin van artikel 4.1.1, 5°, artikel 4.4.7, §2, en artikel 4.7.1, §2, tweede lid VCRO en tot regeling van het vooroverleg met de Vlaamse Bouwmeester en van de artikelen 2 en 3 van de formele motiveringswet.

De verzoekende partijen zetten uiteen:

“ ...

Voor het verkrijgen van de betrokken stedenbouwkundige vergunning heeft de stad Aalst, als publiekrechtelijke rechtspersoon, de reguliere procedure gevolgd en niet de bijzondere procedure. Dit op basis van artikel 4.7.1 VCRO en verder artikel 3 §1.1 van het Besluit Vlaamse regering van 5 mei 2000, gezien het louter kleine handelingen van algemeen belang zou betreffen.

De verwerende partij houdt vast aan het feit dat artikel 3 §1.1 van voormeld besluit van toepassing is. Verwerende partij laat zelfs na te antwoorden op de argumentatie van de verzoekende partijen dat hier de bijzondere procedure toegepast moest worden. Verwerende partij laat eveneens na te motiveren waarom de reguliere procedure zou volstaan.

Nochtans worden, ten eerste, in casu geen fiets-of wandelpaden aangelegd. Het betreft een heraanleg van een buurtweg in functie van een zgn. fietsrouten netwerk. Echter de creatie in functie van een fietsrouten netwerk betreft op zich nog niet de materialiteit van een fietspad, wat in casu hoegenaamd niet aan de orde is.

Ten tweede valt niet in te zien hoe de verkeersveiligheid of leefbaarheid wordt bevorderd door de [REDACTED] een nieuwe straatbedekking te geven en een tractorheuvel te voorzien waardoor bijgevolg tractors en ander zwaar materiaal wel degelijk nog kunnen passeren. De vergunningsaanvraag viel bijgevolg niet onder de keline handelingen uit artikel 3 §1.1 van het Besluit Vlaamse regering van 5 mei 2000.

Daarnaast bespreekt artikel 3 §2 van het Besluit Vlaamse regering van 5 mei 2000 andere kleine wijzigingen dan in artikel 3§1. Hierbij dient echter onder meer voldaan te worden aan de voorwaarde dat “de handelingen worden niet uitgevoerd in een ruimtelijk kwetsbaar gebied of ze hebben geen significante impact op een ruimtelijk kwetsbaar gebied, indien ze in zo’n gebied gelegen zijn.

...”

De verwerende partij repliceert:

“ ...

Het betreffende artikel 3§1.1 vermeldt [...]

De aanvraag voor een verharding van een buurtweg waarvan de Stad Aalst de wegbeheerder is kan hier zonder twijfel onder ressorteren, zeker omdat de aanvraag beoogt om de weg te vrijwaren van gemotoriseerd verkeer, dit in het kader van de uitbouw van het fietsroutenetwerk (stuk 14, p. 3 onder punt 2.1).

Verder stellen verzoekers dat – aangezien de weg gedeeltelijk in natuurgebied ligt – de reguliere procedure niet kon gevolgd worden in toepassing van art. 3§2 van het Besluit van de Vlaamse regering van 5 mei 2000. Nochtans impliceert dit artikel dat de reguliere procedure ook kan toegepast worden op aanvragen gelegen in ruimtelijk kwetsbaar gebied, op voorwaarde dat zij er geen significante impact op hebben.

Onder het tweede middel werd reeds aangetoond dat de impact op de natuurwaarden door de deputatie getoetst is geweest en dat tot het niet kennelijk onredelijke besluit is gekomen dat deze impact beperkt is.

...”

De tussenkommende partij sluit zich aan bij de uiteenzetting van de verwerende partij.

Beoordeling door de Raad

1.

Artikel 3, §1 van het besluit van de Vlaamse regering van 5 mei 2000 tot aanwijzing van de handelingen in de zin van artikel 4.1.1, 5°, artikel 4.4.7, §2, en artikel 4.7.1, §2, tweede lid VCRO en tot regeling van het vooroverleg met de Vlaamse Bouwmeester- zoals het gold ten tijde van het nemen bestreden beslissing - luidt als volgt:

“ ...

Als kleine handelingen van algemeen belang, respectievelijk lijninfrastructuur- en nutswerken met een gemeentelijk karakter of die een kleine wijziging inhouden, in de zin van artikel 4.4.7, §2 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, worden beschouwd:

1° de aanleg van fiets- en wandelpaden en de herinrichtingen en aanpassingen van bestaande lokale wegen, en dit enkel ter bevordering van de verkeersleefbaarheid en/of – veiligheid;

...”

Uit de bepaling volgt dat de herinrichtingen en aanpassingen van bestaande lokale wegen ter bevordering van de verkeersleefbaarheid en/of –veiligheid kunnen beschouwd worden als “kleine handelingen van algemeen belang, respectievelijk lijninfrastructuur- en nutswerken met een gemeentelijk karakter of die een kleine wijziging inhouden, in de zin van artikel 4.4.7, §2 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening”.

In de bestreden beslissing wordt onder meer overwogen:

“ ...

De aanvraag beoogt het verharderen van de buurtweg nr 18, gekend als [REDACTED], namelijk het aanbrengen van een nieuwe toplaag aan de buurtweg, met inbegrip van de aanleg van een tractorheuvel, teneinde de weg te vrijwaren van gemotoriseerd verkeer, dit in het kader van de uitbouw van het fietsroutenetwerk.

Door het voorzien van een tractorsluis wordt gezorgd voor een veilig fiets- en wandelverkeer en wordt het doorgaand autoverkeer uitgesloten, ook voor de enige bewoner van de buurtweg, zijnde appellant.

...”

De argumentatie van de verzoekende partijen dat sommige landbouwverkeer mogelijk blijft door de tractorsluis, toont niet dat het voorzien van die sluis bedoeld is om doorgaand autoverkeer uit te sluiten en zodoende te zorgen voor een veilig fiets- en wandelverkeer.

De conclusie van het voorgaande is dat de aanvraag van de tussenkomenende partij overeenkomstig de reguliere procedure kon worden behandeld op grond van de hiervoor aangehaalde bepaling, aangezien het aangevraagde kan worden beschouwd als de herinrichting en aanpassing van een bestaande lokale weg ter bevordering van de verkeersleefbaarheid en/of –veiligheid.

2.

De verwijzing van de verzoekende partijen naar de voorwaarden bepaald artikel 3, §2 van het besluit van de Vlaamse regering van 5 mei 2000 tot aanwijzing van de handelingen in de zin van artikel 4.1.1, 5°, artikel 4.4.7, §2, en artikel 4.7.1, §2, tweede lid VCRO en tot regeling van het vooroverleg met de Vlaamse Bouwmeester, is niet relevant.

Uit de bespreking onder het eerste randnummer is immers gebleken dat het aangevraagde project kan beschouwd worden als een handeling zoals bedoeld in artikel 3, § 1, 1° van het voormeld besluit van de Vlaamse regering en de voorwaarden opgesomd in artikel 3, § 2 hebben betrekking op andere handelingen dan deze bepaald in artikel 3, § 1.

3.

Het middel is ongegrond.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. Het beroep is ontvankelijk maar ongegrond.
2. De Raad legt de kosten van het beroep, bepaald op 550 euro, ten laste van de verzoekende partijen.
3. De Raad legt de kosten van de tussenkomst, bepaald op 100 euro, ten laste van de tussenkomende partij.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting op 19 februari 2013, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, vierde kamer, samengesteld uit:

Nathalie DE CLERCQ, voorzitter van de vierde kamer,

met bijstand van

Ingrid VAN AKEN, toegevoegd griffier.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de vierde kamer,

Ingrid VAN AKEN

Nathalie DE CLERCQ